

broedend te fotograferen. Wel konden er vanuit onze observatiepost opnamen van deze vogels gemaakt worden, op hun uitkijkpost op de top van een laag duintje.

Alle drie hebben we kunnen zien, dat de Kleine Mantelmeeuwen Kokmeeuw-kuikens roofden, om deze vervolgens heelhuids naar binnen te werken.

Het viel ons op dat de vogels een opvallend donkere mantelkleur bezaten. Dit bleek ook op de gemaakte kleurendia's goed uit te komen. Daarom heb ik later enkele dia's en een brief naar de heer Tekke gestuurd, waarop deze mij antwoordde, dat de vogels te donker gekleurd waren voor „Britse” Kleine Mantelmeeuwen (*Larus fuscus graellsii*) en dat zij waarschijnlijk tot de West-Scandinavische vorm *Larus fuscus intermedius* gerekend moesten worden. Dit zou dan het eerste broedgeval van deze ondersoort in ons land zijn. De heer Tekke zou, voorzien van onze gegevens, contact opnemen met Professor Voous. De laatste meldde mij enige tijd later, dat de Commissie voor de Nederlandse Avifauna het eens was met de zienswijze van de heer Tekke, zodat geconcludeerd kan worden dat er inderdaad in mei 1966 twee paren van *Larus fuscus intermedius* voor het eerst in ons land hebben gebroed.

Karel Rijdsdijk.

LICHTE EN DONKERE KERKUILEN IN ZUID-LIMBURG

Naar mijn ervaring betroffen broedgevallen van de Kerkuil in Zuid-Limburg meestal enigszins donker gekleurde vormen die de naam *Tyto alba guttata* kunnen dragen. Daarom zijn de volgende gevallen waarin bij oude en jonge vogels van één broedpaar zowel donkere als zeer lichte exemplaren zijn aangetroffen, wellicht de moeite van het vermelden waard.

Schinnen, Terborg: 21 mei 1967, een broedpaar met 5 eieren: één van de oude vogels had een witte, de andere een bruine onderzijde. Vier jongen hebben het nest verlaten; twee ervan waren licht en twee vrij donker van kleur.

Neerbeek, Beek (kerktoren): 5 juli 1967, een broedpaar met 6 eieren: een van de oude vogels had een sneeuw witte borst, zonder donkere vlekken; de andere vogel had een bruine onderkant en was zo donker als ik nog nooit eerder had gezien. Alle eieren zijn uitgekomen; bij het samenstellen van dit verslag waren nog 5 jongen aanwezig.

J. Erkens.

Naschrift van de Redactie: De Nederlandse broedpopulatie van de Kerkuil werd door Voous (*Syllegomena biologica*, Festschrift Kleinschmidt, 1950: 429—443) beschreven als een bastaard-populatie van de donkere, bruinborstige en sterk gevlekte Midden-Europese groep *Tyto alba guttata* (Brehm) en de Zuid- en Zuidwest-Europese groep *T. alba alba* (Scopoli). In Nederland, evenals in België en zuidwestelijk Duitsland, is de individuele variatie in de Kerkuil-populatie zeer groot. De bovenstaande gevallen zijn daarvan een mooie demonstratie. Meestal overheersen de matig gevlekte en op de onderzijde licht bruin gekleurde vogels. — K. H. V.